

KUŞUN ÖĞÜDÜ

Bir avcının kurduğu tuzağa bir kuş yakalanmıştı. Tedbirsiz davranıp tuzağa düşen kuş kurtulmak için bir yol bulmaya çalışıyordu. Sonunda bir yol bulmuştu. Kendisini almaya gelen avcıya,

– Yüce efendim, dedi, sen nice koyunlar, inekler yemişsindir. Çok develer kurban etmişsindir. Onlarla doymamışken benimle nasıl doyacaksınız?

Adam, kuşun konuştuğunu görünce çok şaşırılmış, bakakalmıştı. Kuş ise konuşmaya devam ediyordu:

– Beni serbest bırak da sana üç güzel öğüt vereyim. Öğütlerimi dinle de zeki mi, aptal mı olduğuma sen karar ver.

– Öğütlerini söyle bakalım, dedi.

– Birinci öğüdü elindeyken vereyim, dedi kuş. İkinci öğüdü duvarın üstünde, üçüncü öğüdü de ağaca konup vereyim. Göreceksin, bu üç öğüt sayesinde bahtın açılacak.

Avcı, onun bu teklifini kabul etti ve tuzaktan kurtararak

avcuna aldı. Kuş, avcının avcundayken şu öğüdü verdi:

– Kim söylese söylesin, olmayacak şeye inanma. Kuş, bu öğüdü verince serbest kalıp duvarın üstüne kondu. Avcı ikinci öğüdü bekliyordu. Kuş, ikinci öğüdü de verdi:

– Geçmiş olan şeye üzülme. Elinden giden şeyler için boşuna hayıflanma.

Yakındaki ağaca konan kuş avcıya seslendi:

– Üçüncü öğütten önce sana bir haber vereceğim. Karnımda çok değerli on dirhem bir inci var. Bu inci senin ve ailen için iyi bir kazanç olurdu. Ama kısmetin değilmiş.

Bunu duyan avcı, acı acı inleyip ağlamaya başladı. Kuş, ona çıkışır gibi konuştu:

– Sana öğüt vermedim mi geçmiş olana üzülme diye? Geçip gitti artık. Ne diye üzülüyorsun? Öğüdümünden bir şey anlamamışsın. Birinci öğüdümü de anlamadın sen. Demiştin ki kim derse desin, olmayacak söze inanma! Bayım, benim kendim üç dirhem gelmezken içimde nasıl on dirhem inci olsun?..

Bu sözler üzerine avcı ağlayıp üzülmeyi bıraktı. Üçüncü öğüdü merak ediyordu.

– Bana güzel dersler verdin ama üçüncü öğüdünü hâlâ söylemedin, dedi.

Kuş cevap verdi:

– Verdiğim iki öğüdü tutmadığın hâlde benden üçüncü öğüdü bekliyorsun! Uyuyan cahile öğüt vermek, çorak toprağa tohum ekmek gibidir.

